

Conte: «Et diré el meu tòtem...»

Edat dels participants	6-11
Núm. de participants	10 o més
Material	Cartolina, goma elàstica, tisores, colors i el material que creieu convenient
Espai	Interior

Desenvolupament

Per animar el conte, l'animador ha de fer la veu característica de l'animal que representa:

- Grill: veu aguda.
- Gosseta d'atura: veu molt fina.
- Porquet: veu nasal.
- Xai: veu amb moltes "eeeees".
- Eскурçó: parlar amb la "s".

Cada vegada que l'animador digui el nom d'un animal, els infants hauran de respondre:

- Grill: s'han d'estirar al terra a dormir.
- Gosseta d'atura: s'han de pentinar, posar "guapos"... els uns als altres.
- Porquet: han de tocar-se el seu cul.
- Xai: han de creuar els braços.
- Eскурçó: han de pujar a sobre d'una cadira.

Conte:

Arreu del camp, els animals fan vida i molts conviuen conjuntament perquè són amics. És el cas d'aquests cinc animals: la gosseta d'atura, el porquet, el grill, l'escurçó i el xai. Tots cinc són tan bons companys que resulten inseparables. Tot ho fan plegats: canten plegats, van junts de campaments... L'amistat que els uneix, doncs, és molt forta.

Tanmateix, de tant en tant, com ens passa als homes i a les dones, es barallen. I aquests mulladers passen perquè no es coneixen els principis els uns als altres.

Però... sabeu què és un principi? Doncs bé; un principi és un precepte, un fet que si algú no respecta ofèn l'animal que el té. D'això també se'n diu tòtem. I com que aquests animals no es coneixien en els seus preceptes, sempre hi havia trifulgues entre ells, es barallaven continuament.

Un dia els cinc animals es van reunir per intentar aclarir el motiu de tantes baralles. Parlant i parlant, varen quedar que a partir d'aquell dia no es barallarien més. I perquè això fos així calia que cadascú expliqués un principi.

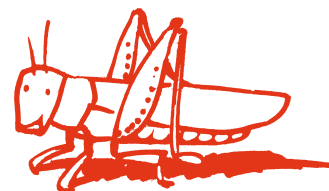
- Si un explica el seu principi – digué el xai – els altres l'hauré de respectar, i si jo dic el meu, vosaltres també ho hauréu de fer. Els altres quatre han de respectar el tòtem del cinquè.

Així varen quedar. I tan bon punt ho hagueren decidit, el Grill, l'únic insecte, començà a parlar:

- Mireu; us dic el meu tòtem. A mi m'agrada jugar amb vosaltres, anar a nedar a la raconada del riu, fer els àpats plegats, estar junts, divertir-nos, treballar i menjar conjuntament... Però així que el sol es pon, el meu tòtem em prohibeix de parlar amb ningú. Em mana d'anar a dormir. I per anar a dormir tinc el meu forat, i m'hi fico. No em quedo sobre la terra com vosaltres, sinó que m'hi enterro.

Tots se l'escoltaren molt atentament i, després, parlà la Gosseta d'atura amb veu decidida, potent i profunda:

- Us dic el meu tòtem. A mi la sorra no em pot tocar, la terra no em pot fregar la pell. Ningú no ha de llançar-me la sorra al damunt. La gosseta d'atura és l'animal més net i, per tant, no se la pot embrutar amb sorra ni amb fang.

Havent escoltat la gosseta, hi hagué un gran silenci.

Els cinc animals s'adonaven que estaven descobrint l'únic gran secret que cadascú tenia, i sabien que ho feien perquè s'estimaven de debò. Llavors, fou el Porquet qui parlà amb la seva veu cridanera:

- Ningú no ha d'agafar la meua cueta. Si ho fas, no hauràs respectat el meu tòtem.

Llavors, el Xai, que havia estat callat, parlà seriosament:

- El meu tòtem és molt senzill, però tothom l'ha de respectar, i és que ningú no es pot barallar davant meu.

Quedava encara l'Elscurçó, que, amb la seva veu suau i subtil, els explicà el seu secret:

- Us dic que podeu caminar per sobre meu, podeu ballar damunt meu, podeu jugar damunt meu, i fins i tot, menjar. Podeu fer tot el que vulgueu damunt meu excepte una cosa. Aquell qui salti el meu cos transgredirà el meu tòtem.

Tots cinc varen dir-hi la seva i tots cinc escoltaren amb atenció els tòtems dels altres. I tots cinc varen estar d'acord que no hi hauria més baralles entre ells.

- Ens respectarem i, d'aquesta manera, no hi hauran més raons entre nosaltres –va concloure l'Elscurçó.

I així ho van fer el primer dia, i arribà la nit. I així ho van fer el segon dia, i arribà la nit. Vingué el tercer dia i també es respectaren els tòtems. Però s'apropava la foscor de la nit del tercer dia mentre jugaven els cinc animals, i el Grill es deixà enxampar per la posta de sol. Quan se'n va adonar, tot seguit va dir als altres animals:

- Ei! El sol es pon, i cal que em fiqui sota la terra pel meu forat. M'heu de perdonar però us deixo.

Així doncs, el Grill es girà vers el seu cau i s'hi començà a entaforar. Era petit, i de dia sempre hi queia sorra. El Grill s'ajupí, i agafà la sorra que li impedia entrar-hi; en va treure una mica. La va llançar enrere, amb tanta mala sort que va caure damunt de la Gosseta d'atura que jeia allí.

I ja sabem que el tòtem de la Gosseta és que no se li pot posar sorra al damunt! Quan la sorra li va caure a sobre, la Gosseta s'enfurismà, i s'aixecà amb la intenció de mossegar i matar el Grill per haver violat el seu tòtem. Sense adonar-se'n, les seves potes van estirar la cueta del porquet.

I ja sabem que ningú pot estirar la cua del porquet! Aquest és el seu tòtem. El porquet, amb un reflex impulsiu, va començar a perseguir la Gosseta i es tornaren a barallar.

I ja sabem que ningú no es pot barallar davant del Xai, aquest és el seu tòtem. Per tant, el Porquet i la Gosseta no respectaven el principi del Xai que, excitat, es llançà veloç cap a ells. La Gosseta, que se n'adonà, el va voler fer caure fent-li la traveta davant de l'Elscurçó. El Xai va caure, i per no aixafar l'Elscurçó, va saltar damunt d'ell.

I ja sabem que ningú no pot saltar per sobre de l'Elscurçó. Aquest és el seu tòtem. El Xai va saltar per sobre de l'Elscurçó, que, sense pensar-s'hi, li clavà les dents punxegudes plenes de verí. El Xai caigué quasi mort. Per això, des de llavors, ningú no pot saltar per sobre de l'Elscurçó. Si ho fas, et mossegarà i cauràs. I és un problema, de ben segur.

Quan tens amics o companys amb els quals feu coses junts i un diu que no li agrada això o allò, cal que reconeguem que cadascú és diferent, cadascú té un caràcter únic, i cal que el respectem. Cal que siguem tolerants entre els amics i els companys. Si no ho som no podrem tenir amics ni fer coses plegats.

